

Jammer dat het publiek moet blijven zitten

JEUGDTHEATER DE VERB(L)AZING

★★★★★

Kamermuziek voor kinderen kan, als het maar losjes wordt gespeeld. Beppe Costa kan dat.

AMSTERDAM Bij kamermuziek denk je niet direct aan publiek van 6-jarigen. Toch krijgen de vijf vrouwen van het Eolian Ensemble het samen met multimuzikant Beppe Costa (Orkater) voor elkaar om Sweelinck en Bach als vanzelfsprekend voedsel voor jeugdige toeschouwers te presenteren.

Tijdens het drie kwartier durende *De Verb(l)azing* neemt Costa het voor-

touw door zogenaamd uit de losse pols muziek tevoorschijn te toveren uit allerlei objets trouvés. Struinend over het podium botst hij met zijn bolle buik tegen olievaten, regenpijpen, wijnflessen, microfoons en fietswielen. De rasartiest Costa graait terloops maar zorgvuldig een clowneske vorm van wegwerppercussie bij elkaar. Aan het afvalmateriaal ontkomt hij stortritmes, druppeltikken en dumpgedrum. En in een slapstickgevecht met de microfoon illustreert hij hoe eenvoudig een zesstemmig zangconcert ontstaat uit een mix van eigen melodietjes.

Zo vertrouwd als Costa durven de vrouwelijke muzikanten in hun zwarte slipjassen en olijke stippenpanty's

nog niet uit te pakken. Ze opereren voor muzikanten al behoorlijk losjes, hun partituur telkens meetersend. Maar ze zouden best nog dwazer kunnen doen, zonder voor gek te lopen.

Meestal volgen ze Costa in zijn fratsen om zijn ritmes met hun klarinet, hobo, hoorn, fluit en fagot uit te bouwen tot de 'echte' composities. Die spelen ze mooi donker (Hindemith), fris vrolijk (Bach), alsook berustend melancholiek (J.P. Sweelinck), of zelfs dronken en zwaarmoedig (*Espinata* van Fabio Barovero en Roy Paci). Soms staren ze iets te lang naar Costa's verichtingen. Leuker is het als ze een muzikale polonaise aanheffen.

Jammer alleen dat het concert niet wordt verlengd tot een meedoesessie

Italiaanse
begravenismuziek
kun je best in
optocht spelen

voor de kinderen. Hoe leuk zou het zijn als de toeschouwers handmatig kunnen ontdekken hoe je een tollende ton kunt laten klinken als een wegstervende gong, een langere pijp lager zeurt dan een korte en hoe je kunt spelen met het ritme van vallende druppels. Misschien dat ze dan en passant ervaren dat je Italiaanse begravenismuziek best in optocht kunt spelen, als een topfanfare met maffiose trekjes.

Annette Embrechts

De Verb(l)azing door Orkater en Productiehuis Jeugdconcerten. Door Beppe Costa en het Eolian Ensemble. 9 mei, Concertgebouw, Amsterdam. Tournee.jeugdconcerten.nl